

Άγιος Φιλούμενος 72 τσεκουριές για την αγάπη του Χριστού - Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος ομιλεί για τον ιερομάρτυρα Φιλούμενο και τον δίδυμο αδελφό του πατέρα Ελπίδιο Νεοσκητιώτη. Περιγράφει τη ζωή τους από την παιδική τους ηλικία, μέχρι την εν Χριστώ κοίμησή τους. Του μεν Φιλουμένου διά του μαρτυρίου, του δε Ελπιδίου διά της μοναχικής αφιερώσεως. Και των δύο αδελφών η ζωή ήταν αγία και αφανής.

Ο Άγιος Φιλούμενος, γεννήθηκε στις 15 του Οκτώβρη του έτους 1913 στη Λευκωσία. Καταγόταν όμως από το χωριό Ορούντα. Γόνος ευλαβών γονέων και της ευλογημένης γιαγιάς του Αλεξάνδρας, παιδιόθεν έμαθε να προσεύχεται, να νηστεύει, να εκκλησιάζεται και να μελετά την Αγία Γραφή και τα συναξάρια με τους βίους των Αγίων. Ιδιαίτερα του άρεσε να διαβάζει το βίο του Αγίου Ιωάννου του Καλυβίτου, του οποίου η βιοτή τόσο τον είχε θέλξει, ώστε άναψε μέσα του έντονη η επιθυμία να αναχωρήσει εκ του κόσμου για να ζήσει την κατά Θεό μοναχική ζωή. Έτσι, το Καλοκαίρι του 1927 εγκατέλειψε, μαζί με τον αδελφό του Αλέξανδρο (τον μετέπειτα ιερομόναχο Ελπίδιο), το πατρικό του σπίτι και πήγε στο Σταυροβούνι όπου παρέμεινε για 5 χρόνια. Το 1934 αναχώρησε, μαζί με τον

αδελφό του, για τα Ιεροσόλυμα για να εγγραφεί στο Γυμνάσιο του εκεί Πατριαρχείου. Στον τρίτο χρόνο φοίτησής του στο Γυμνάσιο εκάρη μοναχός και χειροτονήθηκε διάκονος. Το 1943 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Αποφοιτώντας από τη Σχολή του Πατριαρχείου, υπηρέτησε, ως μέλος της Αγιοταφικής αδελφότητας, για 45 συνεχή χρόνια. Σ' αυτά τα χρόνια διορίστηκε ως ηγούμενος σε διάφορα προσκυνήματα. Ο κόσμος, και κυρίως οι απλοί άνθρωποι με τους οποίους συναναστρεφόταν καθημερινά, στηρίζοντάς τους πνευματικά και υλικά, τον αγαπούσαν και τον σέβονταν. Πολλοί μάλιστα τον ευλαβούνταν από τον καιρό που ήταν εν ζωή, αφού από πολύ νωρίς απέκτησε τη φήμη ενός εξαιρετικού ιερομονάχου και πνευματικού. Η ζωή του ήταν απλή και ταπεινή. Ήταν πολύ νηστευτής και φιλακόλουθος. Αγαπούσε τη μελέτη -γι' αυτό και ήταν καλά καταρτισμένος θεολογικά. Πολλές φορές του είχαν προτείνει να φύγει από τα Ιεροσόλυμα για να σπουδάσει και επιστρέφοντας να ανεβεί σε μια ψηλότερη εκκλησιαστική τάξη. Ο Άγιος όμως πάντοτε αρνιόταν, αφού η μόνη του φιλοδοξία ήταν να αντιπροσωπεύει καλά το Μοναστήρι στα ηγουμενεία που διοριζόταν, όντας ένας σωστός μοναχός. Το τελευταίο προσκύνημα στο οποίο διορίστηκε ήταν στο Φρέαρ του Ιακώβ. Εκεί είχε να αντιμετωπίσει πολλές δυσκολίες γιατί συχνά τον επισκέπτονταν φανατικοί Σιωνιστές απαιτώντας να αφαιρέσει τις εικόνες και το Σταυρό από το ναό. Πολλές φορές μάλιστα τον απειλούσαν ότι θα τον σκότωναν αν δεν έφευγε από το προσκύνημα, αλλά αυτός είχε πάρει την απόφαση να παραμείνει εκεί ό,τι και αν συνέβαινε. Το απόγευμα της 29ης Νοεμβρίου του 1979, μέρα που η εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου μάρτυρος Φιλουμένου -του εν Αγκύρα μαρτυρήσαντος εν έτη 270- «άγνωστοι» εισήλθαν στο Φρέαρ του Ιακώβ και επιτέθηκαν στον Άγιο. Τον σκότωσαν κτυπώντας τον με τσεκούρι στο πρόσωπο, στα χέρια και στα πόδια. Στη συνέχεια βεβήλωσαν την εκκλησία, ενώ φεύγοντας έριξαν και μια χειροβομβίδα καταστρέφοντας το χώρο σχεδόν ολοσχερώς. Το σκήνωμα του Αγίου μεταφέρθηκε για νεκροψία στο Τελ Αβίβ και παρόλο που οι αρχές το έδωσαν στους πατέρες του Πατριαρχείου μετά από 5 μέρες, δεν παρουσίαζε νεκρική ακαμψία αλλά ήταν μαλακό και ευλύγιστο σαν να ήταν εν ζωή. Η κηδεία έγινε στο ναό της Αγίας Θέκλας (στις 4 Δεκεμβρίου του 1979), παρόντων των Αγιοταφικών πατέρων, συγγενών του Αγίου και πλήθους κόσμου, όχι μόνο ορθοδόξων αλλά και ετεροδόξων και μουσουλμάνων. Λίγο αργότερα έγινε και η ταφή του μάρτυρος στο κοιμητήριο της Αγιοταφικής αδελφότητας στην Αγία Σιών. Τέσσερα περίπου χρόνια μετά το θάνατο του Αγίου Φιλουμένου, στις 30 Νοεμβρίου του 1983, πάρθηκε η απόφαση από το Πατριαρχείο να γίνει η ανακομιδή των οστών του. Όσοι ήταν παρόντες όμως βρέθηκαν μπροστά σε ένα θαυμαστό γεγονός: όταν ανοίχτηκε ο τάφος το σώμα του μάρτυρος ήταν άφθορο και ευωδιάζων, ως άνωθεν επισφράγιση της ένταξής του «εν σκηναίς Αγίων». Στη συνέχεια ξανακλείστηκε ο τάφος και άνοιξε ξανά στις 26 Δεκεμβρίου του 1984. Το σκήνωμά του Αγίου βρέθηκε και πάλι να ευωδιάζει και να

διατηρεί μερική αφθαρσία. Τότε, οι Αγιοταφίτες το τοποθέτησαν στο Ιερό Βήμα του ναού της Αγίας Σιών. Στις μέρες μας έχει ολοκληρωθεί στον τόπο μαρτυρίου του Αγίου περικαλλής τρίκλιτος ναός, του οποίου το ένα κλίτος είναι αφιερωμένο στον Άγιο Φιλούμενο. Εκεί μεταφέρθηκε το 2008 και το σκήνωμά του. Σ' αυτό προστρέχουν και πολλοί που ευλαβούνται τον Άγιο -όχι μόνο ορθόδοξοι αλλά και άραβες ακόμη και ετερόδοξοι- ζητώντας τις προς τον Κύριο πρεσβείες του. Στις 29 Νοεμβρίου του 2009 έχει γίνει από τη Σύνοδο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων η επίσημη Αγιοκατάταξη του Αγίου.